

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 179/10
27.10.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Д.П, због кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 131/10 од 30.9.2010. године, подигнутом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 320/10 од 22.1.2010. године, у седници већа одржаној 27.10.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 131/10 од 30.9.2010. године као основан, УКИДА пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 320/10 од 22.1.2010. године и предмет враћа том суду на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Ужицу К. ... од 29.10.2009. године окр. Д.П. оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 3. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године.

Одлучујући о жалби јавног тужиоца, Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Кж1 320/10 од 22.1.2010. године, делимично уважио жалбу јавног тужиоца и преиначио првостепену пресуду у погледу правне квалификације дела и одлуке о казни, тако што је окр. Д.П. огласио кривим за кривично дело неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став1. КЗ и осудио га на казну затвора у трајању од две године.

Против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 320/10 од 22.1.2010. године, Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз. 131/10 од 30.9.2010. године, због повреде одредаба кривичног поступка из члана 377. став 1. и члана 391. став 1. ЗКП, са предлогом да се утврди да је захтев за заштиту законитости основан јер је повређен закон на штету окривљеног те да се другостепена пресуда укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је, пошто је поступљено у смислу члана 422. став 2. и 3. ЗКП, одржао седницу већа у одсуству уредно обавештеног заменика Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета са пресудом против које је захтев за заштиту подигнут, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев је основан.

Изреком првостепене пресуде окр. Д.П. оглашен је кривим да је ... неовлашћено, ради сопствене употребе, држао опојну дрогу хероин ... чиме је учинио кривично дело из члана 246. став 3. КЗ.

Другостепени суд је, одлучујући о жалби јавног тужиоца, у седници већа преиначио првостепену пресуду и окр. Д.П. огласио кривим што је ... неовлашћено, ради даље продаје набавио и држао опојну дрогу хероин...чиме је извршио кривично дело из члана 246. став1. КЗ.

Оваква одлука другостепеног суда у супротности је са одредбама члана 377. став 1. и члана 391. став1. ЗКП, јер таква одлука није могла бити донета у седници већа, већ након одржаног претреса пред другостепеним судом.

Наиме, одредбом члана 391. став1. ЗКП предвиђено је да ће другостепени суд ... преиначити првостепену пресуду ако утврди да су одлучне чињенице у првостепеној пресуди правилно утврђене и да се, с обзиром на утврђено чињенично стање, по правилној примени закона има донети другачија пресуда.

У конкретном случају, другостепени суд налази да је првостепени суд потпуно и правилно утврдио чињенично стање, али да га је погрешно правно оценио, јер из изведених доказа, по ставу другостепеног

суда, произилази да је окривљени опојну дрогу држао ради даље продаје а не за сопствену употребу.

Овакав закључак другостепеног суда апсолутно је погрешан и неприхватљив јер другостепени суд на овај начин, изменом правне квалификације није поступио у складу са одредбом члана 391. став 1. ЗКП, већ је изменио и чињенични опис изреке првостепене пресуде и другачије утврдио одлучну чињеницу у вези намере држања опојне дроге од које зависи правна квалификација дела. Таква одлука, међутим, није могла бити донета у седници већа, већ, сходно одредби члана 377. став 1. ЗКП, након одржаног претреса пред другостепеним судом.

Како је, дакле, другостепени суд преиначио првостепену пресуду у погледу правне оцене дела и при томе изменио чињенично стање у погледу одлучне чињенице, без одржавања претреса, то су другостепеном пресудом повређене одредбе члана 377. став 1. и члана 391. став 1. ЗКП, на штету окривљеног, на шта се основано указује у захтеву за заштиту законитости.

Стога је Врховни касациони суд, уважавајући захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, укинуо другостепену пресуду и предмет враћа другостепеном суду на поновно одлучивање о жалби јавног тужиоца, изјављеној против првостепене пресуде.

Из изнетих разлога, на основу члана 425. став 1. ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник

Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа

судија

Бата Цветковић, с.р.